

Full diocesà

13 de novembre del 2016

p4 i p5—Nova edició d'Efatà, òrgan de la Delegació de Catequesi

p6 i p7—Càritas Catalunya presenta la seva memòria social 2015

Rescatar els captius (visitar els presos)

En el rerefons d'aquesta obra de misericòrdia hi ha aquells llocs emblemàtics de la Bíblia que anuncien als presoners l'alliberament, com ara «proclamar als captius la llibertat» (Lc 4,18), que evoca «proclamar l'amnistia als captius» (Is 61,1). I també aquells altres llocs que conviden a recordar-se dels empresonats com si hom fos company de la seva presó, tal com recomana He 13,3: «recordeu-vos dels presos com si fóssiu presos amb ells», sense oblidar el Salm 142,8: «traieu la meva vida de la presó», així com les referències fonamentals, a partir de les mateixes paraules de Jesús: «Era a la presó, i vinguéreu a veure'm» (Mt 25,36).

La presó és una realitat bastant desconeguda. Hi ha 9.000 presos a Catalunya i uns 50.000 a tot Espanya. «Rere cada

persona hi ha una història única, singular i irreplicable, moltes vegades construïda pels fracassos, dels quals no tan sols els privats de llibertat són els únics responsables. No jutgem ni condemnem. Provem de comprendre i escoltar. Potser així es desvetllarà la reacció del millor de cada un d'ells i actuarà la força guaridora de la misericòrdia divina, capaç d'esmenar les errades més grans», ha escrit recentment l'arquebisbe d'Urgell.

La Pastoral Penitenciària, present en les nostres diòcesis, actua amb els homes i dones vinculats al món penitenciari, a través de programes d'atenció integral que incentivin el seu creixement en la fe i provoquin canvis d'actitud.

«Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida»

Diumenge XXXIII de durant l'any / Cicle C

Lectura de la profecia de Malaquies

Vindrà aquell dia abrusador com una fornal. Tots els orgullosos i els injustos seran igual que rostoll, i aquell dia, quan arribi, els incendiarà, no en deixarà ni l'arrel ni la tija, diu el Senyor de l'univers. Però per a vosaltres, que venereu el meu nom, sortirà el sol de la felicitat, i els seus raigs seran saludables.

(3,19-20a)

Salm responsorial

Ve el Senyor a judicar amb raó tots els pobles.

(Salm 97)

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Germans, ja sabeu què heu de fer si voleu imitar-nos. Entre vosaltres no vivíem mai desvagats, i a ningú no demanàvem de franc el pa que menjàvem, sinó que ens escarrassàvem treballant nit i dia per no afeixugar ningú dels vostres. No és que no tinguem dret a la nostra manutenció, però volíem donar-vos un exemple amb la nostra vida, perquè vosaltres l'imitéssiu. Recordeu que quan érem entre vosaltres us repetíem aquesta regla: «Qui no vulgui treballar, que no mengi.» Us escrivim això perquè sentim dir que alguns de vosaltres viuen desvagats i, a més de no treballar, es posen on no els demanen. A tots aquests, els ordenem i els recomanem en nom de Jesucrist, el Senyor, que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengen.

(3,7-12)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, alguns parlaven del temple, fent notar les seves pedres magnífiques i les ofrenes que el decoraven. Jesús digué: «Això que veieu, vindran dies que tot serà destruït: no quedarà pedra sobre pedra.» Llavors li preguntaren: «Mestre, quan serà tot això i quin senyal anunciarà que està a punt de succeir?» Jesús respongué: «Estigueu alerta, no us deixeu enganyar, perquè vindran molts que s'apropiaran el meu nom. Diran: «Sóc jo», i també: «Ja arriba el moment.» Deixeu-los estar; no hi aneu, amb ells. I quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us alarmeu. Això ha de succeir primer, però la fi no vindrà de seguida.» Després

els deia: «Una nació prendrà les armes contra una altra, i un regne contra un altre regne. Hi haurà grans terratrèmols, fams i pestes pertot arreu, passaran fets espantosos i apareixeran al cel grans senyals d'amenaça. Però abans de tot això se us enduran detinguts, us perseguiran, us conduiran a les sinagogues o a les presons, us presentaran als tribunals dels reis o als governadors, acusats de portar el meu nom. Serà una ocasió de donar testimoni. Feu el propòsit des d'ara de no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la. Sereu traïts fins i tot pels pares, pels germans, parents i amics, en mataran alguns de vosaltres, i sereu odiats de tothom pel fet de portar el meu nom. Però no es perdrà ni un dels vostres cabells. Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida.»

(21,5-19)

«Recordeu que quan érem entre vosaltres us repetíem aquesta regla: "Qui no vulgui treballar, que no mengi"»

Perspectiva final

Josep Molist i Rifà, prev.

L'historiador Eusebi de Cesarea va escriure que els judeocristians de Jerusalem se'n van anar a Pel·la, una petita ciutat a la riba oriental del riu Jordà. Fugiren perquè la seva esperança ja no es limitava a la defensa de la identitat política i religiosa del poble d'Israel. El temple havia estat profanat i ja no s'hi celebrava el culte diví. Sant Lluç contempla el procés històric de la humanitat des de la perspectiva paulina: el temple és ara el Cos místic de Crist, que és l'Església. I la litúrgia cristiana ocupa el lloc dels holocaustos que s'oferien en el recinte sagrat. El *Memorial del Senyor* actualitza en nosaltres el sacrifici de Crist en el Misteri de la Creu. Nostre Senyor ens atreu i ens vol incorporar a la realitat mística d'un misteri molt més gran. Amb la imatge de la fornai i la força abrusadora del foc, el text de Malaquies desvela la misèria humana de les mentides i construccions babilòniques.

Les narracions bíbliques són un veritable temporitzador de la paciència de Déu. Però quan la justícia divina hi intervé, res no se li pot resistir. El Senyor en jutjarà els matisos. Fins aleshores, als cristians no se'ls estalviarà la persecució: la seva citació en els tribunals civils serà inevitable, perquè el món dels orgullosos i dels injustos no tolera el testimoni (*martyria*) de la veritat. Quaranta anys després de la mort victoriosa de Jesús, els romans destruïren la ciutat i devastaren brutalment fins a un radi de 18 kilòmetres al seu redós. Els historiadors dedueixen que hi hagué uns vuitanta mil morts, una xifra molt elevada per a una ciutat perifèrica de l'Imperi.

La imatge

La destrucció de Jerusalem de què parla l'Evangeli no és encara la fi del món. Les desgràcies que anuncia no són pas exclusives dels últims temps. Tota la història és plena de guerres, de calamitats i de persecucions. Cal afrontar-les amb coratge i serenor. Sofrint amb constància ens guanyarem per sempre la nostra vida.

Foto: Destrucció del temple de Jerusalem (1867). Francesco Hayez. Galeria d'Art Modern de Venècia

Agenda

Lit. hores: Setmana I

14 dilluns

—Sant Eugeni, bisbe (s.I)
Apocalipsi 1,1-4;2,1-5a / Salm 1 / Lluç 18,35-43

15 dimarts

—Sant Albert el Gran, bisbe (1206-1280)
—Sant Leopold, laic (s.XII)
Apocalipsi 3,1-6.14-22 / Salm 14 / Lluç 19,1-10

16 dimecres

—Santa Margarida d'Escòcia, laica (*1093)
—Santa Gertrudis, verge (1256-1303)
Apocalipsi 4,1-11 / Salm 150 / Lluç 19,11-28

17 dijous

—Santa Isabel d'Hongria (1207-1231)
—Sant Gregori Taumaturg, bisbe (s.III)
Apocalipsi 5,1-10 / Salm 149 / Lluç 19,41-44

18 divendres

—Sant Aureli, màrtir
—Dedicació de les basíliques de sant Pere i de sant Pau, apòstols
Apocalipsi 10,8-11 / Salm 118 / Lluç 19,45-48

19 dissabte

—Sant Crispí, bisbe (s.III)
Apocalipsi 11,4-12 / Salm 143 / Lluç 20,27-40

20 diumenge Jesucrist, Rei de tot el món / Cicle C

—Sant Octavi, màrtir (*284)
2 Samuel 5,1-3 / Salm 121 / Colossencs 1,12-20 / Lluç 23,35-43

efatà

Número 71

Delegació de catequesi: catequesi@bisbatvic.com – Telèfon 647 13 12 28

Advent de 2016

El Pla de Pastoral ens proposa enguany en l'àmbit de la catequesi: «**Potenciar el treball d'evangelització amb els pares dels infants de catequesi**».

El papa Francesc en la seva exhortació *Amoris laetitia*, en el capítol setè, dedica un darrer apartat a «*Transmetre la fe*» (núms. 287-290).

Tot i això, el repte continua essent engrescar els pares de la catequesi, fer un primer anunci que arribi al cor perquè no marxin en acabar la catequesi, sinó que, havent fet una experiència de Déu, s'integrin a la co-

munitat parroquial. Constatem que no sabem gaire com fer-ho, però comencem per les famílies que ja ens vénen: acollint-les, encoratjant-les i acompanyant-les. En molts casos ens tocarà ser «hospital de campanya», com diu el papa Francesc.

Fruit de la feina feta amb el ple de la Delegació, us oferim aquesta proposta esperant que us sigui d'utilitat.

1r pas: Proposem **exhortar a la participació de les misses de tot l'Advent**. Ens ajudarem d'un «Calendari dominical d'Advent» amb adhesius que anirem donant cada diumen-

Calendari d'advent 2016

1r diumenge Advent

2n diumenge Advent

3r diumenge Advent

4t diumenge Advent

Immaculada Concepció

Il·lustracions de l'àlbum *Jesús, diumenge ens veiem*, de l'Editorial Família de Jesús

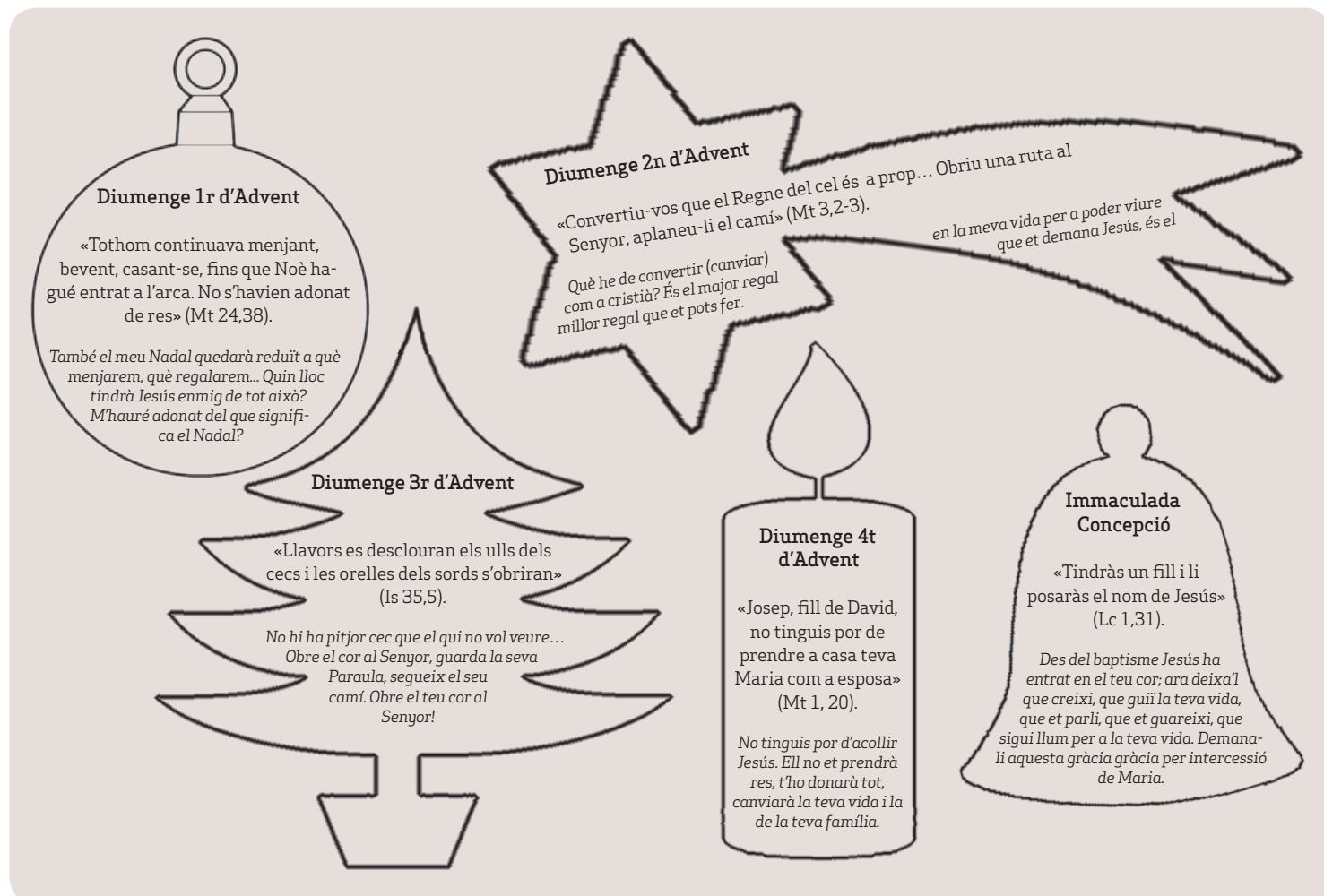
5 –notícies del bisbat

ge als infants. Són extrets de l'àlbum *Jesús, diumenge ens veiem*, de l'Editorial Família de Jesús, que podeu trobar tot sencer a la llibreria diocesana. Aquesta separata d'Advent també la podeu trobar a DIAC.

2n pas: Les famílies marxaran de la missa amb una «Paraula» extreta de les lectures d'aquell diumenge, que vol ser un misatge directe a cadascun d'ells. Estarà fet en forma de garlanda que podran penjar a l'arbre de Nadal i els convidarem que

ens en retornin una d'igual, que els donarem buida, perquè facin una pregària que penjarem a l'arbre de la parròquia.

Aquesta és una proposta que podeu adaptar: en comptes de garlanda pot anar-hi la «Paraula» en una petita espelma que completarà una corona d'Advent a casa. A la web del bisbat, a l'apartat de l'Efatà, hi trobareu altres garlandes amb citacions de les lectures dels diumenges d'Advent: <http://www.bisbatvic.com/httpwww.bisbatvic.comcatequesi.htm>

Agenda Delegació de Catequesi

– Recés Advent per a catequistes

Dissabte, 26 de novembre al P. Coll de Vic de 10 a 13h.
Apunteu-vos: catequesi@bisbatvic.com

– Jornada Diocesana de Catequesi

Serà conjunta (catequistes, pares i infants) però respec-

tant el contingut de formació per a catequistes al matí.
Diumenge 2 d'abril al Seminari de Vic.

– Revista CATEQUESI del Secretariat de Catequesi

Us podeu subscriure a: edicions@sicb.e.telefonica.net /
T. 93 302 10 41

Per comandes i informació: Tel. 93 886 93 49 / info@diacvic.com – Amb seu també a Manresa al Casal de l'Església. Tel. 93 875 32 03 / despatx-inter-manresa@bisbatvic.com

Les famílies amb fills, les que pateixen més la crisi segons Càritas Catalunya

Redacció

Les Càritas diocesanes amb seu a Catalunya han presentat la seva memòria social de l'any 2015, que s'ha vist marcada per un augment dels projectes i per una atenció molt especial a les famílies amb fills. El 64% de les llars ateses eren famílies amb nens, i d'aquestes un 47% són parelles amb fills, mentre que el 17% són mares soles amb fills. Conseqüentment, els tres programes als quals totes les Càritas estan dedicant més esforços són: cobrir les necessitats bàsiques (ajudes econòmiques directes per a fer front a les despeses de la llar, ajuts en espècie com aliments, roba o productes d'higiene...), ajudar la família i els seus infants en tot allò necessari (centres oberts o de lleure per als infants, adolescents o joves; reforços educatius o suport a les mares soles amb fills...), i ajudar els pares a trobar feina.

Una atenció on la persona és el centre

Les Càritas diocesanes tenen estructurada la seva acció social en nou programes d'atenció: Acollida i acompanyament, Cobertura de les necessitats bàsiques, Gent gran, Sense llar i habitatge, Família i infància, Salut, educació i formació per a adults, Inserció sociolaboral i economia social, i Assessoria jurídica. Dins aquests programes, l'acció es desenvolupa a través de projectes agrupats per objectius, àmbits d'actuació, dinàmiques emprades, principals característiques i recursos invertits. Aquest any 2015 hi ha hagut un increment important del nombre de projectes, un 16%, passant de 1.488

a 1.729. El programa que més ha incrementat el nombre de projectes ha estat el d'Inserció sociolaboral i economia social, que ha doblat l'oferta respecte del 2014. A més, el programa de Cobertura de les necessitats bàsiques ha incrementat en un 87% les persones beneficiàries.

A través d'aquests projectes, s'ha arribat a 343.513 persones ateses i les seves famílies. El 31% de les persones no tenen una llar digna, ja que viuen en una habitació de relloguer (13%), no tenen habitatge (8%), viuen acollides sense pagar (8%) o viuen en habitatges d'entitats socials (2%). A més, el 50% de les persones ateses han nascut a l'Estat espanyol o a Europa, i el 31% són menors de 30 anys. Respecte a la situació laboral, el 72% de les persones ateses en edat laboral estan a l'atur. I hi ha un 12% que, tot i que treballen, no tenen una feina digna ni decent per a poder-ne viure, és a dir, que són treballadors pobres.

La despesa s'ha mantingut estable

La despesa total en l'acció social a Catalunya de les Càritas diocesanes s'ha mantingut estable aquests dos anys, una despesa que se situa al voltant dels 41 milions d'euros. Respecte als ingressos, la distribució econòmica, el 77,2% corresponen a aportacions privades (donants, empreses, llegats i particulars), i un 22,8% de fons públics (ajuntaments, Generalitat de Catalunya, Estat espanyol i Unió

Europea). Les aportacions privades de l'any 2015 provenen de 17.810 col·laboradors, dels quals 16.093 eren particulars i 1.717 empreses.

Un equip humà compromès, reunit a Tarragona

Tota aquesta acció no seria possible sense els professionals i voluntaris que dediquen el seu temps i capacitat als més vulnerables de la nostra societat. En total han estat 12.809 persones: 12.333 persones voluntàries i 476 contractades. Respecte a l'any anterior, s'ha incrementat el nombre de voluntaris en un 6,6%, amb 769 voluntaris nous.

Uns dies després, el dissabte 22 d'octubre, al voltant de 2.000 voluntaris de Càritas de les diferents diòcesis catalanes es van concentrar a la 3a Trobada de Càritas Catalunya, que va tenir lloc a Tarragona, amb el lema «Transformem la societat des de la Misericòrdia». La trobada es va centrar a reivindicar el treball de Càritas, no solament com una via d'ajut envers els pobres, sinó també com un instrument de transformació de la societat que ha d'actuar des de la misericòrdia. Segons l'entitat, «una tasca arrelada al país i al servei de tothom».

Càritas a tot arreu

L'arquebisbe de Tarragona, la diòcesi amfitriona, Mn. Jaume Pujol, va obrir l'acte i va destacar el servei col·lectiu

que fa Càritas, argumentant que «a tots els pobles hi ha algú de Càritas». També va destacar el servei col·lectiu que fa l'entitat, recordant que, «a més de l'ajuda discrecional, la pobresa reclama el ple reconeixement dels drets de cada persona per a aprofundir en la transformació de la nostra societat».

Més tard, l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, que hi assistia en qualitat de bisbe delegat de Càritas per la Conferència Episcopal Tarraconense, es va mostrar sorprès en veure l'auditori ple de gom a gom: «Em pensava que seríem dues-centes o tres-centes persones.»

Una jornada per a transformar la societat

Un cop el senyor arquebisbe va acabar la seva ponència, començà el torn de la presidenta de Càritas Catalunya, Carme Borbonès, i del director de Càritas Diocesana de Tarragona, Francesc Roig. Tots dos van reiterar la idea de transformació apareguda en el lema de la trobada: «Transformem la societat des de la Misericòrdia».

La tercera trobada de Càritas –les dues primeres es van produir a Barcelona i Girona– també va tenir una dimensió festiva i celebrativa, així com solidària, amb la participació de Pallassos sense Fronteres i la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona.

Figures eclesials d'actualitat

Redacció

El papa Francesc va anunciar personalment el nomenament de tretze nous cardenals, entre els quals figura l'arquebisbe de Madrid, Carlos Osoro. El Sant Pare els imposarà la birreta el pròxim 19 de novembre, vigília de la clausura de l'Any Sant de la Misericòrdia. El nou cardinal espanyol, de setanta-un anys, va exercir el magisteri abans d'incorporar-se al seminari per a vocacions adultes de Santander i ser ordenat sacerdot en 1973. Joan Pau II el va nomenar bisbe d'Orense en 1996 i arquebisbe d'Oviedo en el 2002. Set anys més tard, Benet XVI el va nomenar arquebisbe de València, i Francesc arquebisbe de Madrid en el 2014.

Per altra banda, el P. Arturo Sosa, jesuïta veneçolà, ha estat elegit nou Superior General de la Companyia de Jesús, en la Congregació General 36 celebrada a Roma. Substitueix el P. Adolfo Nicolás, que va presentar la seva renúncia a l'inici de la Congregació General.

Glossa

Som una gran família!

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'Església és la gran família dels fills de Déu. La fe en Jesús, quan és acceptada en el cor per una persona, en el mateix instant fa néixer el «nosaltres» de l'Església. L'Església com a família és una tasca que hem de fer tots i en tot moment. De fet, veiem com els primers cristians s'anomenaven els uns als altres germans. I el llenguatge de l'Església, en un moment important com és la litúrgia, també és el de la fraternitat. Els vincles de la sang són volguts pel Senyor i sempre han de restar; però els vincles de la mateixa fe, en la mateixa vida nova que hem rebut, també s'han de viure profundament.

A la nostra diòcesi, dins el Pla Diocesà de Pastoral que ens llança a l'aventura missionera, som convidats en aquest curs pastoral a mirar la bellesa de la família. La família és objecte de la nostra evangelització a fi que redescobreixi la seva bellesa, però també tota família s'ha de redescobrir missionera, portadora de l'evangeli. Per això mateix, que aquest any la campanya de Germanor ens faci mirar l'Església com a família ens va molt bé. La família és formada per membres diversos i complementaris; aquesta és la seva riquesa. Perquè la família pugui complir la seva missió, cada un dels seus membres,

i dins les seves possibilitats, ha d'aportar el millor de si mateix. El mateix que diem de la família, ho hem de dir de l'Església, família de famílies. Cada un de nosaltres en el si de l'Església té una missió i tots som responsables de la missió única, l'evangelització.

En la diada de Germanor, en què mirem l'Església i sentim la crida a implicar-nos en aquesta missió única, ningú no pot dir: «Això no és per a mi.» Tots i cada un de nosaltres hem d'aportar el millor per al bé de tots. I aquest millor, d'acord amb cada vocació i els dons rebuts, són col·laboració en temps, en idees, en aportacions econòmiques, en pregària... Ens hem de preguntar ben sincerament davant el Senyor què ens demana per a poder viure com pertoca en el si de la gran família eclesial. Si hi manca la teva aportació responsable hi manca quelcom que ningú no podrà aportar per tu. El mateix que passa en una família, pel buit del qui no hi és, perquè ha trencat la relació o per la inacció, és també sofert en la gran família que és l'Església. La nostra pregària, la nostra aportació econòmica feta amb generositat, la nostra col·laboració amb temps i dedicació; tot això és fer realitat que l'Església és una família amb tu.

